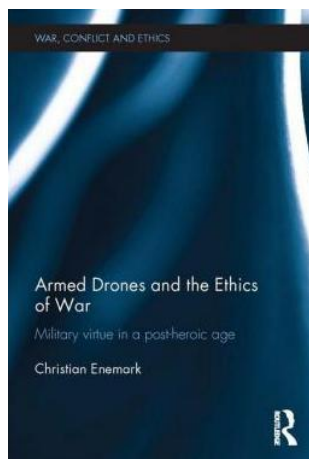

หนังสือใหม่ประจำเดือน กรกฎาคม – กันยายน 2557

อเมริกาศึกษา

Enemark, Christian. [Armed drones and the ethics of war: military virtue in a post-heroic age](#). New York : Routledge, 2014 (172.42 E56A)

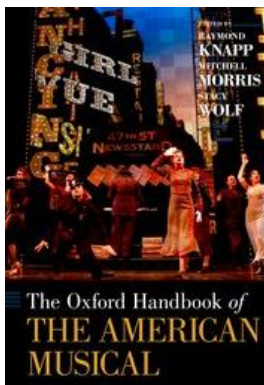
เทคโนโลยีใหม่ในการทำสงครามโดยใช้ Drone หรือ ยานบินไร้คนขับ ทำให้เกิดประเด็นถกเถียงทางจริยธรรมของ ”การฆ่าแบบไร้ความเสี่ยง” ที่ผู้ใช้อาวุธสามารถฆ่าคนที่อยู่ห่างไกลถึงอีกซีกโลกหนึ่งได้ในทันทีโดยไม่ต้องห่วงกับผลร้ายที่จะตามมาเช่นการใช้อาวุธแบบเผชิญหน้า

Drone มีความหลากหลายทั้งขนาด ระยะเวลาปฏิบัติการติดอาวุธ และวัตถุประสงค์ในการใช้งาน Drone แบบไม่ติดอาวุธถูกใช้ในวัตถุประสงค์ต่างๆโดยพลเรือน ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ในการเฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชนภายในประเทศ

ผู้เขียนได้วิเคราะห์ความชอบธรรมของการใช้ยานบินไร้คนขับว่าควรใช้เมื่อใดและอย่างไร รวมทั้งตั้งคำถามว่ายานบินไร้คนขับที่ใช้ในสงครามเป็นการแก้ปัญหาข้อจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่ในการปฏิบัติการทางทหารจึงทำให้ผู้ขัดแย้งตัดสินใจทำสงครามกันง่ายขึ้นเนื่องจากไม่กังวลในเรื่องความสูญเสียแล้วหรือไม่ โดยศึกษาการใช้ Drone ของสหรัฐฯ ในปากีสถาน ตามเกณฑ์ประเมินความชอบธรรมของสงคราม 3 ข้อ คือ การใช้อาวุธนั้นมีความจำเป็นและช่วยให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมาย, มีการแบ่งแยกกลุ่มทหารออกจากพลเรือน และภัยอันตราย เช่น การเสียชีวิตของผู้ไม่เกี่ยวข้องในการสู้รบมีสัดส่วนที่ยอมรับได้กับประโยชน์ที่จะได้รับ ซึ่งก็ยังไม่เห็นเหตุผลเพียงพอที่จะยืนยันว่าการโจมตีปากีสถานด้วย Drone ของสหรัฐฯ นั้นชอบธรรมหรือไม่ ข้อโต้แย้งทางจริยธรรมคือ การโจมตีด้วยวิธีนี้มีผลต่อความสามารถในการป้องกันตัวของฝ่ายตรงข้าม และทำให้ความเสี่ยงไปตกอยู่กับประชาชนผู้ไม่เกี่ยวข้อง

สำหรับบทสรุปท้ายเป็นการตั้งสมมติฐานอนาคตของสงครามหุ่นยนต์ซึ่ง Drone จะไม่ต้องควบคุมจากระยะไกลแล้วแต่สามารถสั่งการตนเองได้ และปฏิบัติการได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องใช้ระบบการสื่อสาร

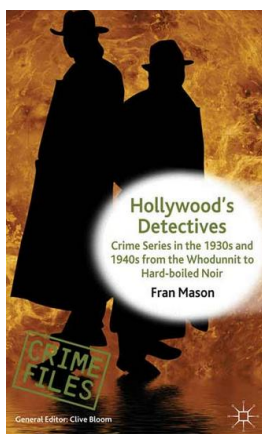
Knapp, Raymond; Morris, Mitchell and Wolf, Stacy Ellen (Eds.) [The Oxford handbook of the American musical](#). New York: Oxford University Press, 2013 (782.1 O98)

หนังสือเล่มนี้เป็นคู่มืออ้างอิงความรู้เกี่ยวกับละครเพลงพร้อมด้วยเรื่องที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการศึกษาละครเพลงรวมทั้งเพลงประกอบภาพยนตร์ ผู้เขียนจัดลำดับเนื้อหาตามคำสำคัญ เพื่อนำเสนอแนวคิดและความหมายของคำๆ นั้นว่ามีส่วนสำคัญอย่างไรต่อพัฒนาการของแนวเพลง นอกจากนี้ยังกำหนดแนวทางอภิปรายปัญหาหัวข้อต่างๆ ในทางวิชาการ และยกตัวอย่างเด่นๆ จากภาพยนตร์และผลงานการแสดงบนเวที

ผู้เขียนเน้นย้ำมุมมองสำคัญๆ รวมถึงยกทฤษฎีเสริมและตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมพร้อม URL: www.oup.com/us/oham ที่เชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ของหนังสือ ผู้เขียนพิจารณาทั้งด้านองค์ประกอบของละครและการเปิดแสดงจากมุมมองอันหลากหลายทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี

Mason, Fran. [Hollywood's detectives : crime series in the 1930s and 1940s from the whodunnit to hard-boiled noir](#). New York : Palgrave Macmillan, 2012 (791.43 M398H)

วรรณกรรมเกี่ยวกับนักสืบแบบ hard-boiled เกิดขึ้นตั้งแต่ทศวรรษ 1920 แต่ผู้สร้าง Hollywood ไม่นิยมนำเรื่องในลักษณะนี้มาทำเป็นภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์สืบสวนระหว่างทศวรรษ 1930 และ 1940 ยึดถือรูปแบบดั้งเดิมของการเล่าเรื่องโดยนักสืบในรูปแบบ 'whodunnit' หรือเรื่องเขย่าขวัญ (Thriller) ซึ่งเป็นภาพยนตร์ระดับ B ที่ใช้ทุนต่ำและสร้างต่อเนื่องเป็นชุดได้ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภาพยนตร์ hard-boiled ถูกมองว่ามักนำเสนอประเด็นที่เป็นเรื่องยาก เช่น อุดมการณ์ การทุจริต และการใช้เล่ห์เพทุบาย ขณะที่ภาพยนตร์นักสืบอาชญากรรมนั้น

ชัดเจนเข้าใจง่าย และมีวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง ภาพยนตร์ประเภทนี้จึงไม่ค่อยนำเสนอประเด็นทางการเมือง วัฒนธรรม หรือสังคม

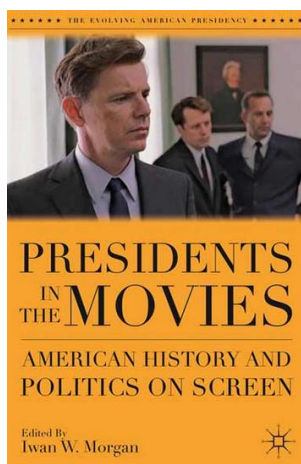
แม้ภาพยนตร์ชุดอาชญากรรมจะไม่ใช่ว่าภาพยนตร์คลาสสิกที่สร้างจากวรรณกรรมของนักเขียนผู้สร้างสรรค์นวนิยายสืบสวน แต่ก็ยังเป็นแม่แบบของภาพยนตร์อาชญากรรมส่วนใหญ่ของ Hollywood ระหว่างทศวรรษ 1930 และ 1940 ด้วยข้อจำกัดทางการเงินรวมถึงผู้ชมที่น้อยลงในขณะนั้นทำให้ Hollywood นิยมสร้างภาพยนตร์สืบสวนแนวนี้ เนื่องจากใช้ทุนต่ำและไม่ขัดต่อศีลธรรมเนื่องจากส่วนใหญ่ไม่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับขบวนการอาชญากรรมซึ่งเป็นเรื่องที่สังคมขณะนั้นมีความเป็นห่วง

The Thin Man เป็นภาพยนตร์ที่มีความสำคัญในการศึกษาภาพยนตร์ชุดสืบสวน เนื่องจากทำให้เกิดรูปแบบ Comedy thriller ซึ่งก่อนหน้านี้ภาพยนตร์สืบสวนการฆาตกรรมจะเป็นแนวเคร่งเครียด การนำเสนอประเด็นกฎหมายกับอาชญากรรมทำให้เกิดภาพยนตร์นักสืบอาชญากรรมที่ได้รับความนิยม เช่น The Saint, Falcon และ Sherlock Holmes นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์เกี่ยวกับนักสืบชาวเอเชียที่ได้รับความนิยมอย่างมาก คือภาพยนตร์ชุด Charlie Chan และ Mr Moto

ภาพยนตร์ประเภท hard-boiled เริ่มเกิดขึ้นในทศวรรษ 1940 และเป็นภาพยนตร์นักสืบของ Hollywood ที่โดดเด่นที่สุดในขณะนั้น ภาพยนตร์ hard-boiled หรือ film noir นำเสนอสังคมอเมริกันที่ชีวิตมีแต่ความยากลำบาก และความล้มเหลว วิพากษ์สังคมอเมริกันมากกว่าภาพยนตร์ 'whodunnit' ในแง่ที่ว่าตัวเอกที่เป็นนักสืบแม้จะไขปัญหาอาชญากรรมได้แต่ก็ไม่สามารถนำตัวคนผิดมาลงโทษได้

ภาพยนตร์อาชญากรรมอีกประเภทหนึ่งที่พัฒนาขึ้นในทศวรรษ 1940 คือภาพยนตร์สืบสวนของตำรวจ มีลักษณะเด่นคือการเล่าเรื่องโดยตำรวจนอกเครื่องแบบและขั้นตอนการทำงานของตำรวจ แม้จะยังมีการสร้างภาพยนตร์นักสืบอาชญากรรมอยู่ แต่การเกิดภาพยนตร์สืบสวนในรูปแบบใหม่ๆ ทั้ง Comedy thriller, hard-boiled และภาพยนตร์สืบสวนของตำรวจ ทำให้ภาพยนตร์นักสืบไปถึงจุดจบในปลายทศวรรษ 1940 เมื่อรูปแบบเดิมไม่สามารถนำเสนอความซับซ้อนของสังคมอเมริกันภายหลังสงครามได้

Morgan, Iwan W. (Ed.). [Presidents in the movies : American history and politics on screen](#). New York: Palgrave Macmillan, 2011 (791.436 P933)

ประวัติศาสตร์และการเมืองเป็นเนื้อหาหลักของภาพยนตร์อเมริกันมาตั้งแต่ยุคแรกเริ่มอุตสาหกรรมภาพยนตร์ การตีความและนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับประธานาธิบดีสหรัฐฯ ทั้งที่เป็นบุคคลจริงและตัวละครสมมติเป็นประเด็นสำคัญในการนำเสนอประวัติศาสตร์ของชาติผ่านภาพยนตร์ เรื่องราวของประธานาธิบดีในภาพยนตร์แต่เดิมนิยมยึดถือตามธรรมเนียมปฏิบัติคือการนำเสนอเรื่องราวของวีรบุรุษที่เป็นสัญลักษณ์ของความคิดและค่านิยมของชาวอเมริกัน ประธานาธิบดีอเมริกันศตวรรษที่ 19 จึงมักอยู่ในภาพยนตร์พิชิตตะวันตก ในขณะที่ประธานาธิบดีศตวรรษที่ 20 ถูกนำเสนอในด้านวิสัยทัศน์และความกล้าหาญในการรักษา

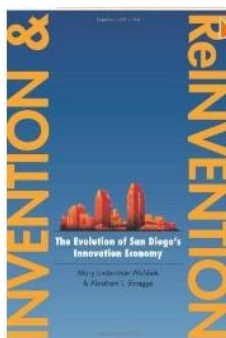
สันติภาพและประชาธิปไตย โดยมีประเด็นที่ผู้สร้างภาพยนตร์หลีกเลี่ยงคือปัญหาที่เป็นยาขมของชาวอเมริกันอัน ได้แก่ ความเท่าเทียมกันของคนต่างสีผิว

ก่อนปลายศตวรรษที่ 20 ประธานาธิบดีในภาพยนตร์เป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของชาติ ไม่ใช่ผู้นำทางการเมืองที่ต้องต่อสู้และฝ่าฟันขณะดำรงตำแหน่ง ผู้สร้างภาพยนตร์ Hollywood ไม่สนใจประธานาธิบดีที่ไม่ตรงตามแบบพิมพ์นี้ จนกระทั่งต้องยอมรับความจริงเมื่อมาถึงยุคสงครามเวียดนาม และ คดี Watergate

จากการวิเคราะห์เรื่องราวเกี่ยวกับประธานาธิบดีสหรัฐฯที่เป็นบุคคลจริง 8 คนในภาพยนตร์ Hollywood ได้แก่ Abraham Lincoln, Andrew Johnson, Theodore Roosevelt, Woodrow Wilson, Franklin D. Roosevelt, John F. Kennedy, Richard Nixon และ George W. Bush ผู้เขียนพบว่า ก่อนปี ค.ศ. 1960 ประธานาธิบดีได้รับการเชิดชูตามค่านิยมดั้งเดิมในฐานะผู้นำที่ยิ่งใหญ่ และเป็นตัวแทนของสหรัฐฯในการปกป้องเสรีภาพและประชาธิปไตย ก่อนที่ภาพลักษณ์ของประธานาธิบดีสหรัฐฯหลังประธานาธิบดี Kennedy ในภาพยนตร์จะมัวหมองจากสงครามเวียดนาม สงครามอิรัก และ คดี Watergate

นอกจากนี้ Hollywood ยังหลีกเลี่ยงการสร้างภาพยนตร์เกี่ยวกับประธาธิบดียุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง จากความยากลำบากในการสร้างบทบาทในภาพยนตร์ให้โดดเด่นกว่าประธานาธิบดีที่เป็นบุคคลจริง นอกจากนี้หลัง ค.ศ. 1960 เป็นยุคที่การเมืองอเมริกันแบ่งขั้วตามพรรคการเมืองและอุดมการณ์อย่างชัดเจน ภาพยนตร์เกี่ยวกับประธาธิบดีจากอีกพรรคการเมืองหนึ่งย่อมสร้างความระแวงถึงผลกระทบที่จะมีต่อพรรคการเมืองของตน เมื่อถึงยุคสงครามเวียดนาม, Watergate และสงครามต่อต้านการก่อการร้าย การนำเสนอจึงหันไปมุ่งประเด็นความบกพร่องต่อหน้าที่ของประธานาธิบดีซึ่งเป็นภัยบั่นทอนระบอบประชาธิปไตย

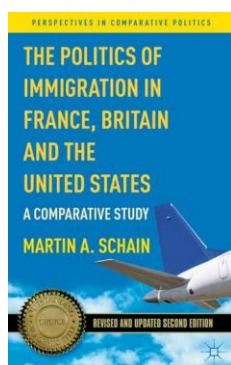
Walshok, Mary Lindenstien. [Invention and reinvention : the evolution of San Diego's innovation economy.](#) Stanford, California : Stanford Business Books ; 2014 (330.9794985 W228I)

หนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอความเป็นมาของ San Diego จากชุมชนเล็กๆแถบชายฝั่งตะวันตก ก่อนจะเฟื่องฟูขึ้นเป็นเมืองเอกทางการทหาร และสถาปนาขึ้นเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมตามลำดับ เรื่องราวความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนความเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจหลักของเมืองระดับรองนับเป็นแหล่งอ้างอิงและแบบอย่างชั้นเยี่ยมแก่ภูมิภาคอื่นๆที่คล้ายคลึงกัน

การเติบโตทางเศรษฐกิจของ San Diego ได้รับอานิสงส์จากปัจจัยทางด้านค่านิยมทางวัฒนธรรมและพลังหนุนทางสังคม แม้ไม่ใช่มหานครศูนย์กลางความเจริญแต่ San Diego ก็พลิกแพลงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร และขยายขยายยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อหนุนอัตราความเจริญรุ่งเรืองให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ภาพการปฏิรูปเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขเศรษฐกิจปัจจุบัน ได้รับการถ่ายทอดอย่างน่าติดตาม และชี้ช่องทางแก่เมืองอื่นๆ

Schain, Martin. [The politics of immigration in France, Britain, and the United States: a comparative study.](#) Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2012 (325 S296P)

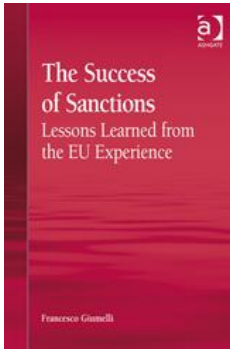

งานเขียนชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่าถึงแม้จะมีแรงผลักดันให้มีการพัฒนา นโยบายตรวจคนเข้าเมืองในระดับพื้นฐานจากตลาดแรงงาน แต่ฝ่ายการเมืองยังมีอิทธิพลเหนือกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองในทุกขั้นตอน ผู้เขียนจึงค้นคว้ารวบรวมปัจจัยอื่นๆ ที่มีบทบาทต่อนโยบายการตรวจคนเข้าเมือง นอกเหนือจากความต้องการแรงงานในฝรั่งเศส อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ที่ทั้งสามประเทศผ่านการดำเนินนโยบายตรวจคนเข้าเมืองทั้งผ่อนปรนและเข้มงวด โดยประเด็นในเรื่องตรวจคนเข้าเมืองของสามชาตินี้ก็แตกต่างกัน ใน

แง่การข้ามรัฐ แนวคิดชาตินิยม การหล่อหลอมเอกลักษณ์ของชาติ สิทธิการเป็นพลเมือง ธรรมชาติของการไปมาหาสู่ นโยบายการพัฒนาเมืองให้ทันสมัย การปลูกบ้าน และการให้การศึกษา เหล่านี้ต่างเข้าไปมีอิทธิพลต่อนโยบายตรวจคนเข้าเมือง

ยุโรปศึกษา

Giumelli, Francesco. [The success of sanctions: lessons learned from the EU experience](#). Farnham : Ashgate, 2013 (327.117 G537S)

ในการวัดประสิทธิผลของการคว่ำบาตรนั้นเกณฑ์ที่ควรนำมาพิจารณาเป็นลำดับแรกๆ คือระดับความเข้มข้นของมาตรการล้อมกรอบรัฐทั้งหลาย รวมถึงสัญญาณที่ฝ่ายเจ้าของมาตรการส่งไปเตือนเป้าหมายต่อไปไม่ควรยึดเฉพาะมาตรการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรัฐเป้าหมาย งานเขียนชิ้นนี้ตั้งโจทย์ให้ถกเถียงในการพิสูจน์ผลสำเร็จของการคว่ำบาตรที่ EU ใช้โจมตีรัฐต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น Belarus, Zimbabwe, Transnistria, Uzbekistan, สหรัฐอเมริกาและจีน ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่าการพุ่งเป้าไปที่การวัดพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปนั้นมีข้อจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาร่วมกับบทบาทและแรงจูงใจขององค์การระหว่างประเทศ ผู้เขียนพัฒนาวิธีประเมินผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมอันเกิดจากการคว่ำบาตรของ EU และแจกแจงมาตรการคว่ำบาตรหลากหลายที่ EU นำมาใช้เพื่อผลประโยชน์ของสหภาพทั้งทางตรงและทางอ้อม สำหรับการคว่ำบาตรที่จะมีในอนาคต ได้นำเสนอกรอบการทำงานแบบหลายระดับเพื่อประเมินความสำเร็จไว้

งานเขียนชิ้นนี้ถือเป็นผลการศึกษาการคว่ำบาตรตามแนวทางใหม่ซึ่งเน้นตรวจสอบกระบวนการตามลำดับอย่างเป็นขั้นเป็นตอนของชุดมาตรการที่สหภาพยุโรปนำมาใช้ใน 6 กรณีบทเรียนจากการศึกษาประสิทธิผลของมาตรการคว่ำบาตรมีประโยชน์ยิ่งต่อนักวิจัยตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการคว่ำบาตร โดยเน้นการเรียนรู้จากความสำเร็จของสหภาพยุโรปเพื่อพัฒนาไปสู่บรรทัดฐานสากล

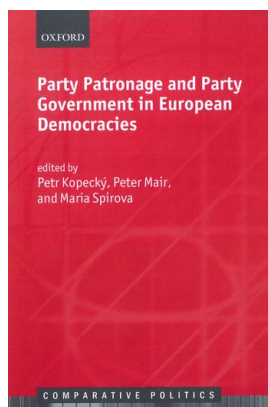
Greenberg, Jessica. [After the Revolution : youth, democracy, and the politics of disappointment in Serbia](#). Stanford : Stanford University Press, 2014
(949.7103 G795A)

ช่วงเวลา 3 ปี หลังการต่อต้านเพื่อโค่นล้มรัฐบาลของ Slobodan Milosevic โดยนักศึกษา นานาชาติเข้าใจว่าการปฏิวัติประชาธิปไตยในเซอร์เบียครั้งนี้ประสบความสำเร็จโดยสันติ แต่เหตุการณ์ลอบสังหารนายกรัฐมนตรี Zoran Djindjic ในวันที่ 12 มีนาคม 2003 เป็นข้อพิสูจน์ว่าเซอร์เบียยังมีขบวนการอาชญากรรม และการใช้ความรุนแรง เหตุการณ์นี้ยังทำลายความหวังต่อระบอบประชาธิปไตยในเซอร์เบียที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของนักศึกษา ประชาชนยังคงยากจน การว่างงานเพิ่มขึ้น การพัฒนาทั้งการเมืองและเศรษฐกิจหยุดนิ่ง จึงดูเหมือนว่าเซอร์เบียไม่มีทางบรรลุเงื่อนไขเพื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปซึ่งหลายคนมองว่าเป็นความหวังเดียวในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของเซอร์เบีย

งานวิจัยนี้มีเป้าหมายศึกษาบทบาทของนักศึกษาที่ไม่จบลงเพียงการล้มรัฐบาลของ Milosevic เท่านั้น นักเคลื่อนไหวเหล่านี้ยังต้องทำงานร่วมกับสถาบันของรัฐเพื่อปฏิรูปการอุดมศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการปฏิรูประบบมหาวิทยาลัยซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนเนื่องจากมหาวิทยาลัยช่วยสร้างอนาคตที่เป็นประชาธิปไตยของชาติ เยาวชนเห็นว่าชะตากรรมของตนเองและของชาติขึ้นอยู่กับบูรณาการของยุโรป และกระบวนการนี้หมายถึงการยอมรับหลักการปฏิรูปการอุดมศึกษาของสหภาพยุโรปด้วย พวกเขาต้องพยายามรักษาบทบาทที่ถูกละทิ้งทั้งด้านการเมืองและคุณธรรม และยอมรับความจริงว่าความคาดหวังในการสร้างรัฐและสังคมที่เป็นประชาธิปไตยนั้นแตกต่างกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมาก เนื่องจากธรรมชาติของกระบวนการประชาธิปไตยย่อมเกิดความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลายทั้งด้านอำนาจปกครองและการใช้งบประมาณ นักเคลื่อนไหวเหล่านี้มีความเห็นขัดแย้งกันอย่างมากถึงความหมายในทางปฏิบัติของประชาธิปไตยและวิธีการที่จะไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

Kopecky, Petr ; Mair, Peter and Spirova, Maria (Eds.). [Party patronage and party government in European democracies](#). Oxford : Oxford University Press, 2012 (324.24 P275)

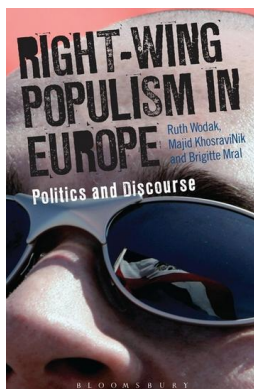
ระบบอุปถัมภ์กับการเมืองไม่ใช่เรื่องใหม่และเกิดขึ้นได้ทั้งในสังคมประชาธิปไตยและไม่ประชาธิปไตย ในองค์กรหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และองค์กรเหนือรัฐ

เป็นที่เข้าใจทั่วไปว่าระบบอุปถัมภ์เป็นการตอบแทนผู้สนับสนุนและนักเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง หรือแม้แต่เพื่อนและครอบครัว ด้วยการแลกเปลี่ยนทรัพยากรทั้งของพรรค ของรัฐและจากที่อื่นๆที่พรรคมีสิทธิพิเศษในการเข้าถึงกับการสนับสนุนคะแนนเสียงเลือกตั้ง นอกจากนี้ระบบอุปถัมภ์ยังเป็นเครื่องมือสร้างและรักษาโครงสร้างของพรรคด้วยการจัดสรรสิ่งจูงใจนักเคลื่อนไหวและผู้มีบทบาทของพรรคเพื่อแลกเปลี่ยนกับความภักดีและผลประโยชน์อื่นๆ

สำหรับงานวิจัยนี้ผู้เขียนให้ความสนใจกับระบบอุปถัมภ์ในแง่ที่เป็นยุทธศาสตร์ที่หวังผลในการสร้างเครือข่ายองค์กรของพรรคมากกว่าเป็นวิธีรวบรวมคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นการแลกเปลี่ยนทรัพยากรของรัฐระหว่างพรรคกับผู้สนับสนุนเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทางการเมืองจากสังคมในวงกว้าง ด้วยการใช้อำนาจของพรรคในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่พรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตยร่วมสมัยใช้เพื่อให้มั่นใจในความอยู่รอดและความสำเร็จขององค์กร

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยคือประเทศประชาธิปไตย 15 ประเทศในยุโรปโดยศึกษาภูมิหลังของแต่ละประเทศในประเด็นตำแหน่งของพรรคการเมืองในสังคม และธรรมเนียมปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับพรรคเพื่อตอบคำถามว่าพรรคการเมืองในแต่ละประเทศเข้าไปแทรกแซงการสรรหาบุคลากรในหน่วยงานของรัฐหรือกิจการในกำกับรวมทั้งวิสาหกิจของรัฐได้มากน้อยเพียงใด รวมถึงบทบาทของพรรคการเมืองในกระบวนการการตัดสินใจและกำหนดนโยบาย

Wodak, Ruth; KhosraviNik, Majid and Mral, Brigitte (Eds.) [Right-wing populism in Europe: politics and discourse](#). London: Bloomsbury Academic, 2013
(324.2403 R571)

แนวร่วมและพรรคการเมืองประชานิยมฝ่ายขวามีฐานเสียงกว้าง และแน่นแฟ้นมากขึ้นเรื่อยๆในยุโรป งานเขียนชิ้นนี้เป็นการประมวล บทบาทการต่อสู้และพัฒนาการของพรรคการเมืองแนวนี้ในยุโรปตลอดจน ในภูมิภาคอื่นๆ มีการผสมผสานทฤษฎีเข้ากับกรณีศึกษาเชิงลึก เพื่อ วิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบนโยบาย วาทศิลป์ในการเอาตัวรอด รวมถึง กระบวนการก่อร่างสร้างตัวของพรรคเด่นๆ เช่น พรรคBNP พรรค Hungarian Jobbik และพรรค Danish Folkeparti ในอังกฤษ

ส่วนหนึ่งของงานเขียนจะเป็นผลการวิเคราะห์กรณีศึกษาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพของ ยุโรปตะวันตก ยุโรปกลาง ยุโรปตะวันออก และแนวร่วมประชานิยมฝ่ายขวาเป็นรายประเทศ ประกอบด้วย Austria, Belgium, Britain, Denmark, Estonia, France, Germany, Greece, Hungary, Italy, Latvia, Netherlands, Norway, Sweden, Switzerland และ Ukraine นอกจากนี้ยังมีบทที่กล่าวถึงพรรคการเมืองแนวนี้ในสหรัฐอเมริกาเป็นการเฉพาะด้วย